

יש כאן מחלה שקרויה סוריאליזם. כל מיני סוחרים מדפיסים רפרודוקציות של דאלי לאנשים... מבלבלים אותם בלוקשים. מוכרים להם דברים מזוייפים... מוצצים לאנשים את הדם עם שיקים דחויים...

קלסתרון של אינפורמציה

אני לא צייר של ריח

טרפנטין, קסקט ומיקטרת

● כיצד הופך אדם צעיר לאמץ? בכיתה ט"ת עברתי ללמוד בקיבוץ גבעתי-ברנר, שם חונכתי עד הצבא. לא ציירתי בקיבוץ, שיחקתי כדורגל. אחי הי' בכור הוא צייר * ואחי השני למד אדריי כלות ופיסול בגרמניה. לפני שהוא טיים את לימודיו בגרמניה הוא הזמין אותי לבקר אצלו. אחרי שיתרוני מהצבא. לאחר התלבטויות נסעתי, והתקבלתי ללמוד ב" אקדמיה לאמנות בוויסבאדן. למדתי במחלקה לאמנות ובמחלקה לגרפיקה. בשלב מסוים עברתי לעיר בילפלד, בעיקבות המורה, שהיה אחד האמנים הבולטים בגרמניה שלאחר מלחמת העולם, והשתייך ל" קליקה של המלחין קרלהיינץ שטוקהאוזן.

● מאירופה המתעוררת מהבי חינה האמנותית שבת ארצה, מדוע?

ב'68 החלטתי וידעתי, שאם לא אחר זור לכאן, אתחיל לעבוד בגרמניה. ואז אני אשב שם 16 שנה עם "בשנה הבאה אני בטוח חוזר", וכך הייתי נכנס למין פעולת-שרשרת של יותר כסף, יותר עבור דה ויותר קאריירה.

● וחזרת ארצה עם העבודות שציירת בגרמניה.

חזרתי עם תיק גדול של עבודות. חלק השמדתי עוד בגרמניה, מפני שלא היה בכוחי לשלם את המיסלוח. אולי השמדתי אז דברים טובים. אין לי מושג. העבודות שהתחלתי ליצור בגרמניה היו מאד איי *

* אריה און, צייר, חבר קיבוץ צובא.

מיכאל איזמן (34), צייר מן הבולטים והיוחודיים באמנות הישראלית. נולד בתל-אביב, כונר האקדמיות-לאמנות בוויסבאדן ובילפלד, גרמניה. הציג מעבודותיו ב"מוזיאון תל-אביב" (1970); "מוזיאון ישראל" (1972); "מוזיאון לאמנות הדישה" אנטוורפן (1974); "מוזיאון קספלו פרנצ'סקו" מילאנו (1974); "מוזיאון לאמנות הדישה" האג (1974). השתתף פעמיים ב"בייאנלה לגראפיקה" בז'נבה (1975, 1977) וזכה אשתקד במיזנת השתלמות בחוג-לארץ מטעם "קרן-התרבות אמריקה ישראל". מיכאל איזמן כיהן כמורה באקדמיה לאמנות, "בצלאל", ומשמש כמורה ב"מכון לאמנות" בבתיים. בימים אלה נפתחה תערוכה מעבודותיו ב"גלריה קירשטיין" בתל-אביב. על עבודותיו ודרך האמנותית סופר מיכאל איזמן בתשובה לשאלות "העולם הזה" בראיון מיוחד

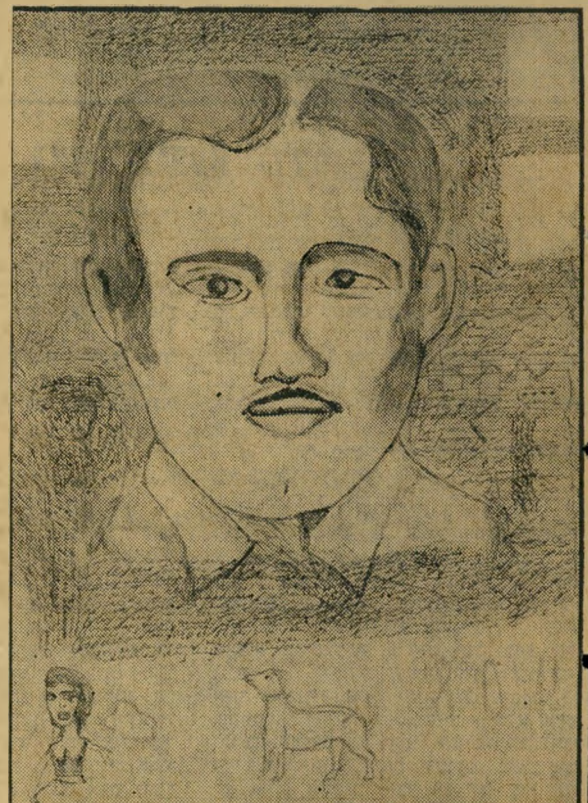
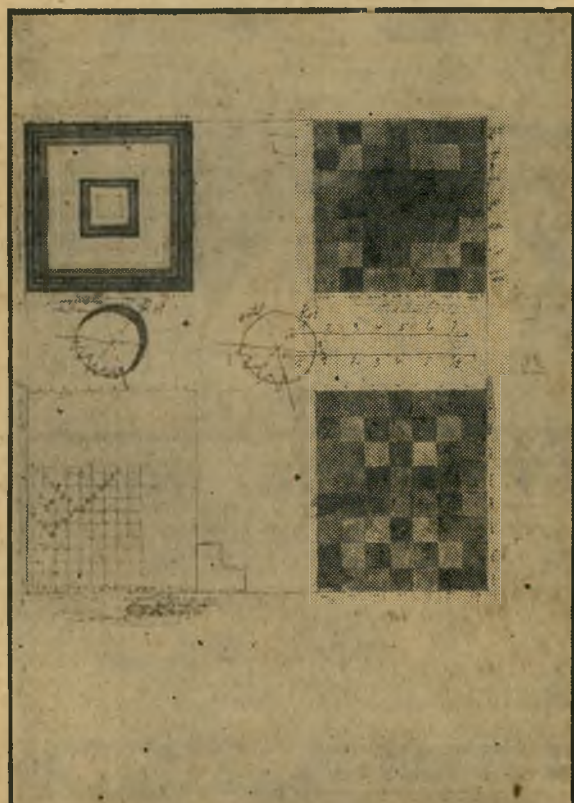
פה, מפני שהיא השטח הכי גדול שיש לי בבית. גם לא עובד ליד סטנד ** מ' הריצפה שום דבר אינו יכול ליסול. זה גם נוח, לעבוד בשכיבה. התרגלתי לכך. אתה מנמץ את היד-הירומני טיקה של הציור.

אני נגד כל הסיפור הזה של "מאות". שואלים אותי: אתה לוקח סמים, השתמשת בזה או בזה, אתה שתוי, נוטל דברים מעוררים, או לא לקחתי, לא ניסיתי, וזאת מפני שלעשות את מה שאני עושה, אני זקוק להרבה מאד ריכוז. אני עובד עם ראדיו ולא עם מוסיקה באך, אלא צריך את השקט שלי. אני גם לא צריך אוריום וגם לא את הרומנטיקה של אורי-שמשי ישראלי. אני עובד לאור ניאון. אני גם בודק הרבה מהעבודות שלי בחצי-השיכה. כך אני רואה את הדברים בפילטר של הקומ' סוויות. מה שמתבטל, מתבטל און, ומה ש' מחזיק את התמונה נראה. בכלל, אני חיי שב שהכוה של הציור הוא בשחור-לבן. יש ציירים שמציירים ב-20 צבעים ועוד שים ציור שחור-לבן, ואחרים שמציירים שחור-לבן עם תוצאה של ציור צבעוני. לכן אני לא צריך את האור הרומנטי הזה של צפת, או נוף. כשאני מצייר פיגורציה, אני לא מצייר לפי מודל.

● עקרונות אינך מצייר לפי מודל?

ציירתי הרבה מודל בגרמניה, ובהרבה צורות בלתי-שיגרתיות. קנינו שם שולחן גיתוחים ישן ועליו השכבנו את המודל. והיינו יוצרים מצבים. לפעמים מציירים (המשך בעמוד 52)

** כך-ציור.

שיות. למשל, הייתי מקבל מהארץ עיתון נים, ומגדיל אותם. ידעתי שלגרמנים ולאי רופאים, הקליגרפיה הישראלית אינה מר כרת. עשיתי אז עבודות די מחאתיות. כאמור, אבל ארצה הגעתי עם עבודות יסודיות יותר, ברשום, במחשבה ובאיירי גון פיגורציה חדשה. העבודות שהבאתי היו רציניות לעומת האבסטרקט-לירי שציירו או בארץ.

● כיצד השתלבת בארץ?

בחור, יקה' חיפסתי מייד עבודה. לא שיחקתי את האמן ומצאתי, על סמך העבור דות הגראפיות שלי, מישרה בחברה גדו לה לגראפיקה. עבדתי, וניסיתי ללמוד את תמונת האמנות והאמנים בארץ. ניגשתי ל" גלריה חבט, שבזמנו הייתה גלריה, תומר קיניח' שמעתי שעומדת להיות תערוכת חורף, שאלתי אם אני יכול להשאיר עבו דות. ענו לי: תשאיר. רק אחריכך נודע לי שהייתי צריך לעבוד סלקציה של תו מרקין. הציגו שם 90 אחוז תומרקין ו-10 אחוז אחרים. באותה תערוכה קבוצתית עברתי כנראה את הנוצרי * שלו. הגשתי רישומים אכסטרסיביים מאד, מהעבודות ש' הבאתי מגרמניה, בסיגנון שטרם ניראה או בארץ, וכך נוצר הקשר שלי עם אמנים שסיגנון זה היה קרוב לליבם. כך התגל גלו העניינים, והגעתי לשכנות של גלריה גורדון, שגם היא הייתה אופנתית אז.

רומנטיקה של אורי-שמשי

ישראלי

● איך אתה מצייר? אני לא עובד על שולחן, אלא על הריצי